

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излизат свакога месец па четири броја. —
Цена му па год. 4 ф. па по године 2 ф. па четврт год. 1 ф. авр.

БРОЙ 23. У Новоме Саду, 21. Јулија 1860. ГОД. III.

Теме за учительске зборове.

(Настављено.)

III.

Средства и начини за буђенъ и изображаванъ да-
ра мишљња у деци.

Средства и начини за изображаванъ снаге пам-
тежа.

Средства и начини за изображаванъ моћи пред-
стављения или уображавања.

Средства и начини за изображаванъ моћи ства-
ранја.

Средства и начини за изображаванъ разума.

Средства и начини за побуђенъ любави обштега
блага.

Средства и начини за побуђенъ отачестволюбия.

Средства и начини за побуђенъ частолюбия.

Средства и начини за побуђенъ къ умерености.

Средства и начини да деца старима покорна бу-
ду и ны поштуј и любљакој алатију вини саси

Средства за сачуванъ деце одъ лажи.

Коимъ ће начиномъ учитель надтицанъ кодъ де-
це у користь деције науке и воспитания употребити?

Веселост в деција одъ велике помоћи учителю,
да деца у воспитаню напредую; коимъ ће начиномъ
учитель веселост деце одржати?

Средства и начини за приученъ деце на пристой-
ностъ.

Средетва и начини за приученъ деце на редъ.
Средетва и начини за приученъ деце на чистоту.

Средетва и начини за приученъ деце на точностъ.

Шта може учителька у воспитаню школске деце свомъ мужу учителю помоћи.

Шта све има учитель за ради телеснога здравля дечиега учинити и чинити?

Кое су узроци да све већма неморалност и неверје међу людма овлађује, и шта има учитель противу овомъ чинити?

Шта има учитель чинити, да народъ у моралности и у страху Божијемъ напредује.

Коима ће средствама учитель учинити, да му деца и ванъ школе по улицама и у пољу небуду разкалашна.

Шта се има чинити, да се ни едно неваљество међу децу неувуче.

Школа ће само училиште него и воспиталиште.

Како се има учитель као воспитатель владати.

Коя свойства мора учитель као воспитатель деце имати.

IV.

Како има учитель молитву съ децомъ у школи свршавати.

Саобщенъ искуства о найбржемъ наученю молитвица, да ихъ сва деца разумеу и употреблюю.

Саобщенъ искуства о найудеснијемъ поступку са толкованијемъ и ученјемъ св. евангелија.

Саобщенъ искуства о найудеснијемъ поступку са читанијемъ, разясняванијемъ и ученјемъ апостола.

Саобщенъ искусства о найудесніемъ поступку са толкованімъ ектенія, и службе божіе.

Саобщенъ искусства о згодномъ поступку при толкованію обреда црквенныхъ.

Саобщенъ искусства о згодномъ поступку при проповеданію житія святыхъ.

Саобщенъ искусства о предаванію біблійскихъ повѣстей.

Саобщенъ искусства при ученю текстова за поясніемъ.

Саобщенъ искусства о изученю мелодіе.

Предлози ради побольшання црквенога пѣння.

Сданъ примеръ изъ науке гледанія практично представлѣніемъ.

Саобщенъ искусства о гласанію.

Саобщенъ искусства о ученю писанія.

Предлози, да деца лепо писати науче.

Сданъ примеръ практично истеранога диктанда.

Сданъ примеръ практично истеране ёдне езыкословне игре.

Сданъ примеръ практично истеране стилистичне игре.

Примеръ практично истеране стварне игре.

Примеръ практично истеране рачунске игре.

Примеръ практично истераногъ читаня ёдне проповедкѣ изъ букваря.

Примеръ практично истеранога читавя ёдне проповедкѣ изъ прве езыкосл. читанкѣ.

Примеръ практично истеранога читаня ёдне проповедкѣ изъ друге езыкословне читанкѣ.

Примеръ ёдногъ практично истераногъ географискогъ предмета.

Примеръ ёдногъ практично предаваногъ природописногъ комада.

Примеръ практическаго читаня ёдногъ предмета изъ часовщца.

 Примеръ практичеснога читаня једногъ предмета из
псалтира.

Примеръ практичеснога предаваня једнога одеска изъ
немачкогъ практичесногъ езыкословія.

Како ће се учинити да деца смислено и лепо
читаю.

Кое є главна цѣль рачуна, и како се има с' ньимъ
поступати да се цѣль та постигне.

Една рачунска лекція на рачунальки.

Еданъ примеръ практично истеранога рачуна са
свимъ средствама одъ напаметнога до имененогъ.

Еданъ примеръ предаваня одъ сваке струке на-
уке, да по сва три отдельњия школека користно буде,
практично представљенъ.

Еданъ примеръ механичногъ и невештогъ посту-
пана при ученю усопоредъ са разумнимъ и вештымъ
предаванемъ.

Еданъ примеръ одъ сваке науке практично пред-
стављенъ тако да религіозностъ јзgra буде. —

На рождество Јоанна предтече (24. Јуніа.)

Евангеліе одъ Луке гл. 1. зач. 1.

Понеже оубеш мнози начаша чинити покъсть и
изкѣствованихъ въ насъ кефехъ: такоже предаша намъ,
иже исперка самовидцы и слѣги бывшии словеси. —
Будући да многи почеше описивати догађаје, кои се
испунише међу нама: као што намъ предаше кои ис-
права очевидци и слуге речи (слова) бише.

Изколиса и мнѣ послѣдовавшъ више ксѣхъ ис-
пытиш, порадъ писати тебѣ, државный Ѣсофиље: Да

разъмѣши, ѿ нижѣ наѹчилсѧ єси словесѣхъ, оутвержденіе. — Намисли и я, испитавши све одъ почетка по реду иисати теби државный Теофіле! Да разумешъ (познашъ) утврђенъ (темель, истину) оныхъ речій, коима си се научио.

Бысть во дни Ирода цара Іудейска, іерей иїкій именемъ Захаріа, ѿ древнія чреды Авіани: и жена егѡ ѿ іерей Аароновѣхъ, и имѧ ей Елісавета. — У време Ирода цара юдейскогъ, беше некій свештенникъ по имену Захаріа одъ старогъ реда Авіана; и жена иїгова одъ кїерій (племена) Аароновихъ, и име ѹой (беше) Елисавета.

Бѣста же праведна оба предъ Богомъ, ходаше во всѣхъ заповѣдехъ, и ѿправданіихъ господныхъ безспорочна. — И беху обое праведни предъ Богомъ, ходећи (живећи) по свима заповѣдима и уредбама господніима безъ порока (безъ мане).

И не бѣ има чада, понеже Елісавета бѣ неплоды, и оба заматорѣвша во днехъ своихъ бѣста. — И нису имали деце, връ Елисавета беше неродкиня, и обое беяху остарили.

Бысть же слѣжащъ смѣ въ чинѣ чреды скосл предъ Богомъ: По обычаю склонничества: ключисѧ смѣ покадити вшедъ въ церковь господню. — И догоди се, кадъ онъ служаше по реду чреде свое предъ Богомъ: по обычаю свештенства дође на иїга да изиђе у цркву господню да кади.

И все множество людей бѣ молитвѣ дѣа виѣ въ года јуміама. — И све множество народа беше молећи се (Богу) на полю у време кајења.

Ивисѧ же смѣ аггелъ господњи, стом ѿдесној олтара кадиинагѡ. — А иїму се яви анђео господњи стоећи съ десне стране олтара кадионогъ.

И състиса Захаріа видѣвъ, и страхъ нападе на нь.
— И уплаши се Захарія видевши га (анђела) и страхъ та нападне.

Рече же ки немъ аггелъ: небойся Захарію: зане услышана бысть молитва твоя: и жена твоя Елісавета родила сына твоего, и наречеши имѧ емѹ, Іоанну.

— А Анђео му рече: небойсе Захарія, еръ є била услышана молитва твоя: и жена твоя Елісавета родише ти сына, и наречеши му име Іоаннъ.

И будетъ тебѣ радость, и веселіе: и мнози въ рождествѣ твоемъ ко радости сърадеются. — И биће ти радость и веселѣ, и многи ће се обрадовати о нѣговомъ рожению.

Будетъ ко велий предъ господемъ, и вина и сикера не иматъ пити: и духъ скаташъ исполнитъ је изъ чрева матере скога. — Еръ ће быти велики предъ Господомъ (Богомъ) и неће пити вина и сикера, *) и духа светога напуниће се јошъ у утробы матере свое.

И многи џъ сыновъ Ісаилѣкъхъ обратитъ ко Господу Богу ихъ. — И многе ће синове Израилѣве обратити ка Господу Богу ныховоме.

И той предидетъ предъ нимъ дѣломъ и силою Ильиной, обратити сердца отцемъ на чада, и противныхъ въ мудрости праокедныхъ, оуготовати Господеви люди совершены. — И онъ ће напредъ доћи предъ нѣмъ, у духу и сили Ильиной, да обрати сердца отца къ деци, и противнике (невернике) къ мудрости праведника, и да приправи Господу люде савршene.

И рече Захаріа ко аггелю: по чесомъ разумѣє сїе; азъ бо есмъ старъ и жена моя заматорѣкши ко днѣхъ скончахъ. — И рече Захаріа анђелу: по чemu ћу познати то? еръ я самъ старъ и жена є моя осталла у данима своима.

*) Яко пиће.

И ѿкъшавъ агрелъ рече къ немъ: азъ есмъ Гавриилъ предстойи предъ Богомъ: и посланъ есмъ глаголати къ тебѣ, и благовѣстити тебѣ сѧ. — И одговори му анђель и рече: я самъ Гаврииль што стоимъ предъ Богомъ, и посланъ самъ да ти кажемъ и да ти благовестимъ то (да ти явимъ ту радость).

И се бѣдеша молча, и не могъ проглаголати, до негоже дне бѣдѣтъ сѧ: Зане не вѣрокалъ еси сло-
кесемъ моимъ, та же се бѣдѣтъ ко времѧ свое. — И ево
онемићешъ и не њешъ моћи проговорити до оногъ дана
докъ се то не збуде: еръ ниси веровао моима речма,
које ће се збити у време свое.

И бѣша людіе ждаџиа Захарію, и чудаљоса ко снаји
емъ къ цркви. — И люди чекаше Захарію, и чујаху
се што се забави у цркви.

Изшедъ же не могаше глаголати къ нимъ: и раз-
зомићаша имъ видѣније видѣ въ цркви, и той бѣ по-
макао имъ: и превыкаше нѣмъ. — А онъ изишавши
не могаше да имъ говори, и разумеше да є виђенј
(явљенј) видјо у цркви, и онъ мане, (дао имъ є знакъ
разумети да є тако,) и оста немъ.

И бысть имъ исполнишася дніе слѹжбы єгѡ, иде
къ домъ свой. — И кадъ се испунише данови службе
његове отиде својој куји.

По сихъ же днєхъ зачатъ Елісаведъ жена єгѡ: и
таашеса мѣсацъ патъ, глаголуци: Икш такш миѣ
сокори Господъ во дни, въ најже призрѣ щати по-
ношенїе мое въ чловѣцѣхъ. — А после овихъ дана
заче Елисавета жена љегова: и кријаше се петъ ме-
сецїй говорећи: тако ми учини Господъ у дане (ове)
у кое погледа (на мене) да одузме укоръ мой (да ме
избави одъ укора) међу людма.

Елісаведи же исполниса времѧ родити сѧ: и ро-
ди сына. — А Елисавети испуни се време да роди, и
роди сына.

И слышаша окресты живоїи, и ужини сѧ, такшъ возвеличилъ есть Господь милость скръ сѧ нею: и радовахъ сѧ нею. — И чуше около живеши и тетке нѣне (нѣна родбина), да в узвеличію Господь милость свою на ньой, и радоваху се съ ньомъ.

И бысть во осмый день придоша шербѣзати отроча, и нарицахъ съ именемъ отца егѡ, Захарію. — И у осмый данъ доюще да обрежу дете, и назваше га по имену отца нѣговогъ, Захарія.

И ѿѣцавши мати егѡ рече: ни, но да наречется Іоаннъ. — И одговоривши мати нѣгова рече: не, него да се назове (да му се да име) Іоаннъ.

И рѣша къ ней: такшъ никто же есть въ родствѣ твоемъ, иже нарицаєтсѧ именемъ тѣмъ. — И рекоша іої: никога нема у родбини твоїй, кои се зове тимъ именомъ.

И помакахъ отцу егѡ, еже какшъ хотѣлъ наречи се; — И мануше отцу нѣговомъ, (т. е. знацыма запитаю га) како бы онъ хотѣо да га назове (да му надене име).

И испрошъ дщицѣ, написа глаголъ: Іоаннъ будетъ имъ смо, и чудахъ сѧ вси. — И заискавши дашницу, написа говореши: Іоаннъ биће му име, и чудише сви.

Шербозаса же устакегѡ аки, и языкъ егѡ: и глаголиша благословъ Бога. — А уста сѧ нѣгова одмакъ отворише и говораше благосиляючи (хвалеши) Бога.

И бысть на њѣхъ страхъ живоїихъ окресты ихъ: и во ксей странѣ Іудейской покѣдали въхъ вси глаголи си. — И беше (нападе) страхъ на све кои су около ньихъ живили, и по своей странѣ ѹдейской разгласише се речи ове.

И положиша вси слышавши въ сердци скръ сѧ, глаголище: что увѣ отроча сие будетъ, и рѣка господ-

на њем съ нимъ. — И метнуше ихъ (те речи) сви кои чуше у срдце свое говорећи: шта ће быти изъ овогъ детета, и рука господня беше съ њимъ.

И Захаріја отецъ је исполниса духома света, и пророчествова, глагола: Благословенъ Господъ Богъ Јеравлекъ, такш посѣти и сотвори избављение людемъ скојимъ. — И Захаріја отацъ његовъ напуни се Духа света и прорицаше говорећи: Благословенъ Господъ Богъ Јеравлекъ, што посети и избави люде свое.

И ты отрока пророкъ вышнагш нареченисѧ, предидеши во предъ лицемъ господнимъ, оуготовати поти је. — И ты дете, пророкъ вышнѣвъ наречи ћешъ се (назвајешъ се) јеръ ћешъ напредъ ићи предъ лицемъ господнимъ, да приправишъ путъ његовъ.

Отрока же расташе и крѣплашесѧ духомъ: и ѕкъ въ пустынахъ до дне иакленіа скојешъ ко Јеравлю. — А дете є расло и ячало духомъ, и было у пустини до дана явљеня свога Јеравлю.

Апостолъ къ Римлянама гл. 13. зач. 112.

Нынѣ ближайшее намъ спасеніе, нежели єгда вѣровакомъ. — Садъ намъ є ближе спасеніе него кадъ постадоемо вѣрни, кадъ почесмо вѣровати.

Ноци ѿубо преиде а денъ приблиjisа, ћложимъ ѿубо дѣла темнамъ и шблечемса ко орѣжїе скѣта, — Ноћи већъ прође а данъ се приближи; одбацимо дакле дѣла tame (свако неваљство), и обуцимо се у оружје, у оправу, свѣтлости (чинимо добра дѣла).

Ико ко дни благообразно да ходимъ, не козлоГласовани и панстви, не любодѣлни и стѣдодѣлни, не ркенемъ и зависти. — Да као на дану пристойно ходимо, да живимо поштено, не у ждераню и панству, не у неваљству и нечистоти, не у инату и зависти.

Но швлеците сѧ Господемъ нашимъ Иисусъ Христомъ, и плоти оугодїа нетворите въ похоти. — Него се обуците Господомъ нашимъ Иисусомъ Христомъ, и тѣлу угађания нечините по желяма.

Изнемогающаго же въ кѣркѣ прїемлите, не въ сомнѣнїе помышленій. — Слабога у вѣри примайте, а не препирите се о мнѣніяма.

Скь бо кѣрдуетъ листи кѧ, а изнемогаїи зеліа да листъ. — Еръ данъ вѣрує да сме ести свашта, а кои з слабъ зель еде.

Идый не падающаго да не оукоряется: и не падай падающаго да не шсождаєтъ: Богъ бо его пріятъ. — Кои еде нека неукорава онога кои нееде, и кои нееде нека не осуђує онога кои єде; еръ Богъ га е приміо (еръ и нѣга е Богъ приміо, и онъ в Богу по вольи.)

Ты кто еси, сдлай човждемъ рабъ; своею Господи стояти или падаетъ, станетъ же: силенъ бо есть Богъ поставити его. — Ко си ты, кои судишъ туђемъ слуги? Онъ своеме Господару стои или пада; али ће онъ стаяти; еръ е Богъ кадаръ нѣга поставить, одржати. —

Изборъ црквенныхъ песама на данъ св. Кнеза Лазара.

1. *Троицаръ.* Красотъ козжелѣка славы Божија, во земниѣ Томъ благободилъ еси. — Красоту зажеливши славе Божије, у земальской слави Богу угодіо си. и порученный ти талантъ добрѣкъ коздѣлакъ оусѣгубилъ еси. и порученый, повѣреный теби талантъ добро обделаваюћи, удвостручіо си. Ты си даръ, кои

теби Господъ даде, ирилъжно обрађивао и на ползу
своихъ ближњихъ употребљавао. Каква је кнезъ Лазаръ добра чинјо? (види житје). Кои знаде притчу Христову о талантима? —

Ш нѣмже и подвизавса до кроке. — О коемъ дарути си се подвизавао, трудио, борио до крви. За сачувати вѣру православну и народъ Србски борио се Кнезъ Лазаръ са Турчиномъ.

Ш онѣдѣже и мѣдъ болѣзни твоихъ иако мученикъ прїалъ јеси Ш Христъ Бога. — И зато си и награду болова твоихъ као и мученикъ примјо одъ Христа Бога.

Егоже моли спасиша појуцимъ та Лазаре, којега, т. ј. Христа моли Лазаре, да се спасу они кои тебе поју, кои тебе славе и у твоју славу поју.

2. Кондакъ. Козвранника благочестїја ксейизрладна.
Ратника за благочастїје, за веру, найизредвієга.

и мученика ш истиније непостигдана, и мученика за истину непостигдана.

Честнѣј и по долгу косхвалијети та стадо тко је Богомъдре. Частно и како вали, хвали те стадо твоје, о Богомъ умудреный светче.

но, иако имѣја дерзновенїе къ Христу Богу, тебе славијимъ смиренїе испроси. Но ты, имаючи дрзновенїе, слободу, къ Христу Богу, испроси смиреность, смерность, побожность, онима кои тебе славе.

Да зовемъ ти: Радуйса Лазаре присншпамјатне.
да ти зовемо, да ти поемо: Радуйсе Лазаре, кои се свагда споминѣши.

3. Стихира. Кто тебе неблажити бодраго дѣла-
тела заповѣдей божиихъ. Тко да не прослави тебе
бодрога извршителя божиихъ заповестїй.

или кто непохвалити ксекрасное ткоје житїје. Или
тко да не похвали твоје найкрасније жиће.

собралъ во еси яко пчела любодѣніа многоцѣтныя добродѣтели. Бръ си сабрао, као трудолюбна пчела, многоврстне добродѣтельи.

Бѣлѣрѣю славѣ искій приобрѣсти земною славѣ измѣнивъ, будућу славу тражећи задобити, земальску славу изменіо си, оставилъ си.

Око слѣпыхъ, нога хромыхъ, жезлъ старости, и бѣзѣмъ кса былъ еси милостивною рѣкою. Око слепыхъ, нога ромыхъ, штака старости, и свима све быво еси милостивномъ твою рукою.

Моченія же вѣнцемъ главѣ твою оукрасилъ еси. И мученичкимъ вѣнцемъ твою главу украсіо си, постао си мученикъ за веру.

Христѣ Богѹ предстоиши. Ты стоишъ предъ Христомъ Богомъ. Твой є духъ на небу са блажевыми дусима праведника и мученика.

Емѹже молисѧ, молимъ тѧ Лазаре мудре, трудомъ твоимъ вѣчновати въ тишинѣ, и спастисѧ душамъ нашимъ. Кome, т. є. Христу моли се, — молимо те Лазаре мудрый, — да твоимъ трудомъ мы вѣкуємо у тишини, у миру, и да се спасу душе наше.

Младежъ и цвеће.

(Свршетакъ.)

Чуо самъ где се овако туже неки родительи: Мы смо за нашу децу све могуће чинили, да ихъ добро воспитамо, трошили смо на ныхъ, давали смо ихъ у школе и на науке, ал' савъ коликїй трудъ нашъ узатуданъ бяше, кадъ намъ немају деца среће. — Беть драги родительи! я признаемъ да сте вы многе жртве принели ради деце ваше, ал' коя файда, кадъ сте ихъ

ет, тымъ башъ на зло наводили и давали прилике да се покваре и пропадну. — Вы сте много чинили, што ніє требало чинити, а пренебрегли сте оно што є найвећма на потребу. Духъ правога христіянскогъ благочестія, духъ любави къ цркви и црквеномъ животу; смерно о себи мнѣніе, простота у животу, у пошњини и у рани, радиность и друге добродетельи требало є да су били главни предмети у коима сте вы децу вашу воспитавати имали. Савъ вашъ трудъ и трошакъ съ коимъ сте децу вашу нобилирали, био є не само узалуданъ, него є юштъ служјо на найвећу погибю ваше деце. Да сте вы уштедили савъ тай новацъ, могли сте ньиме деци лено иманъ оставити, ал' юштъ веће, многовеће и неиспримо благо оставили бы имъ, да сте ихъ своме станю сходно воспитали, деца ваша небы знала за излишне потребе, и была бы свагда съ малимъ задовольна, па и срећна. Овако свой несрећи и вашой и ныховой узрокъ є суемудрено и неваляло воспитаніе, што ете имъ га дали.

Жулљви на руци раденогъ человека выше поштена доносе, негъ драго каменъ на рукама богато-раскошнога леньивца. Свако є станъ добро, ако смо само мы за нѣга. Шегртъ занатлійскій є исто тако благонадежданъ, као и ученикъ гимназійскій, па юштъ и већма ако є онъ вреданъ и радозналый, а онай леньствує и новце толико година у ветаръ троши и распирає, што му є отацъ горко стекао. Христіянски воспитана девойка, ако є притомъ вредна, ако зна кувати, хлебъ месити, шити, ткati, прести, и све послове домаће радити, бытће и срећніа и будућегъ супруга ће свогъ усречити, и децу свою, коју јој Богъ даде, добро ће воспитати. Ал' све то неће быти ни издалека тако са помодарскимъ фрайлицама, кое само за балове и романе, за етикете и комплименте, за соареши ассемблее, а ни за што друго незнаду.

Гдекои младићъ на школама толико троши, да својомъ разкошношћу упропасти богатога отца, а и самъ себе. Да га је отацъ дао био да изучи какавъ честитъ занатъ, остала бы му сваке године коя стотина, за десетакъ година једно на друго имао бы главницу одъ 5—6 хиљада форинти, съ којомъ бы синъ могао отворити свою радионицу и започети за себе радити и тећи. А новци што фрайла кћи на тобожње воспитавије, на моду и раскошь за четири петъ година изда, болѣ би было да су сачувани, па да се узъ њу даду.

„Није свашта за свакога.“ То су одавна рекли наши стари. Али рећи ће ко: „мой синъ има даръ за науку, па бы грюта было даръ тай законати; зато га морамъ на науку дати, ако ми то и пада врло тешко!“ То је све лепо. Мы допуштамо да твой синъ има дара, да је бистаръ и разуманъ; али заръ није нужданъ даръ и за занатлију. Кадъ има човекъ дара, то му у свакоме стану добро падне. Што је рукоделацъ вештији; то је у толико по њега болѣ. Вештина његова служиће и љему и околини у којој живије буде, на ползу. Где бы стаяли мы са вештиномъ и са богатствомъ да кодъ настъ којомъ срећомъ синови изъ богатији кућа, и талентирани младићи занате уче.

Свако је станъ добро, свако станъ служи целости, и на узаймномъ сугласију различитихъ стана оснива се благостанъ целога друштва, и свакога поединогъ човека. Жито је исто тако нужно у домастроитељству природе, као и цвеће. Ако намъ цветъ његовъ и непада у очи, то ипакъ служи оно съ друге стране нама на велику користъ, и одъ веће је важности, него оно растинъ што лепо цвета и прјятно мирише.

Докле у већимъ варошима и званомъ и незваномъ хоће да учи велике школе, дотле на селу многи таленти остају скривени, који бы заслужили да се от-

крију. Учителю и свештениче! Васъ двоица можете овде доста помоћи. Вы треба да упућуете родитељ, како ће при воспитанію свое деце поступати. Вы треба да имъ у сгоднимъ приликама пріятельски одкріете, и кажете на што деца њихова дара имаю, и кои бы начинъ живота по децу ту найболій био, па да се за тай приуготовљавају. Вы сте дужни у овомъ по-гледу саветовати, поштравати, и одговарати родитељ, како је гдје нуждно. Да вы само около людјиј пріонете, многій бы отацъ и многа майка свое дете паметніе воспитали и срећнимъ га човекомъ учинили; али овако, вы ћутите, и чините се свему невешти, а родитељи, покрай найболј волј и намере, често воде децу свою къ пропасти и онда кадъ ихъ найболј воспитавају. Ваша ће быти заслуга ако люде наше одъ сујете и гордости, одъ чезнѣ за помодаренѣмъ, одъ раскоши и одъ другихъ порока, кои мањь отимају, кадри будете сачувати ослободити.

Има у народу нашемъ мужева, кои су одъ сиромашнихъ родитеља рођени, па су ипакъ до великогъ степена достојanstва црквенога, грађанскогъ и војничкогъ дошли. Многима су: велики добротворъ народни Јеремија Стратимировићъ своимъ „Благодјењијемъ“; безсмртне успомене Сава Текелија са своимъ пештанским и бечкимъ заведенијемъ; штедри Марко и Торђе Сервицки са своима штипендіјама средства дали да се у вишимъ наукама изобразити могу. Јоштъ бы требало да се наше обшине црквене, особито оне богатије, као земунска, темишварска, панчевачка, новосадска, сомборска, бечкеречка, кикиндска, осечка и остale свойски постарају, па да одреде штипендіје за добре богословце и препаранде, и за децу коя браварски, стolarски, усмоћски (lederer), коларски и остale занате учити жеље. — Учителji и свештеници имали бы онда обшинама децу за поедине струке заната ил' за на-

уку способну препоручивати, а родителъ упућивати, куда се, в зарадъ нуждне подпоре своїй деци, обраћати имаю.

Ето видишъ учителю, какавъ великий задатакъ ты и у овомъ погледу имадешъ. Ако и віе твоє званіє предъ светомъ славно, нити ти доноси богатство сяйно, али иначъ можешъ ты благословъ Божіј у кругу онога народа, гдје те је благій промисао Божіј поставіо, распостиристи, и сређу како поединихъ людій, тако и целыхъ общтина оснинати и утемелливати. Ты си наликъ на вртара, кои деци, — овой иѣжной расгини, овомъ разсаднику рода човечієгъ, — саветомъ, примеромъ и деломъ помажешъ, да оно место у животу заузму, на коме ће найболѣ напредовать и по своима даровима и прибавлѣніемъ способностима плодове приносити моћи.

ПОЗИВЪ НА ПРЕДПЛАТУ.

Съ почеткомъ юлия т. г. настает трећа годишня четврт Школскога Листа.

Учтиво позивамо сву гг. предплатнике, коима рокъ предплате истиче, да се изволе благовремено явити. Предплате шилю се у плаћеномъ писму на уредништво Срб. Дневника, а могу се и кодъ свију познати скупитеља Срб. Дневника положити.

Уедно явљамо, да се сви досадъ изишавши броеви Школскога Листа за год. 1858. 1859. и 1860. добити могу. Цена је поединимъ броевима 12 новчића, а свака четвртъ године (12 броева) стои 1 ф. а. вр. Ово се особито препоручити може за школске библиотеке, кое ће се валида и кодъ нась већъ еданцују у свима общтинама завести, а кое преко требају, да имаю подпунъ екземпляръ Школскога Листа.

Еданъ екземпляръ Школскога Листа у папирне корице везанъ съ насловомъ и садржајемъ за 1858. стои 1 ф. а. вр. за 1859. 4. ф. а. вр.

Уредништво Школскога Листа.

Издае Епіскопска книгоречатна у Новомъ Саду.